

Impact: Waar jij mij nog raakt

Een samenwerking tussen Theo Niessen en Annemiek Vera

In december 2025 ontmoeten Theo en ik elkaar in mijn atelier in Wijk bij Duurstede. We besluiten samen een experiment te doen via systemisch werk om vanuit daar onze samenwerking te onderzoeken. We kiezen voor deze vorm omdat we niet willen vastleggen wat onze samenwerking is, maar hoe deze zich vormt, ontvouwt en betekenis krijgt. We werken met vier velden die ons beiden fascineren en stellen deze op om onderlinge verbanden waar te nemen en verschillen via ons lichaam te ervaren.

We onderzoeken vier perspectieven waarop 'weten' en daarmee 'impact' kan ontstaan tussen mensen en in de natuur. Je kunt het zien als vier lenzen om naar dezelfde ervaring te kijken; via (ziels)herinnering (Akasha-perspectief in de lijn van Rudolf Steiner), via informatie (in de lijn van Ervin László), via patronen (morfogenetisch perspectief in de lijn van Rupert Sheldrake) en via relationele verbondenheid (via Indra's web perspectief).

Door deze velden op te stellen met vloerankers en ons hierin te bewegen ontvouwt er een ervaring die onderlinge verbanden en verschillen blootlegt via ons lichaam. We maken een geluidsopname van dit onderzoek. Naar aanleiding hiervan komt Theo met drie mooie Haiku's terug naar mij. Ik besluit deze in te spreken en terwijl ik ernaar luister maak ik een visuele weergave van het gevoel dat bij mij opkomt. Dit proces van werken wordt deels de voedingsbodem voor onze Spoken Word, performance en werkvorm tijdens het event.

Titel: *Ben je al open?*

Open is geen staat
Maar een trillen op de rand
Waar jij mij nog raakt

Duiding Theo: *Deze haiku ontreficeert het begrip "openheid". Net zoals onderzoek geen zelfstandig iets is, stelt de haiku dat "open zijn" geen toestand is die iemand heeft, maar een relationele trilling. "Trillen op de rand" verwijst naar het meanderende, precair-ontluikende karakter van interactie.*

Titel: *Kom je erbij staan?*

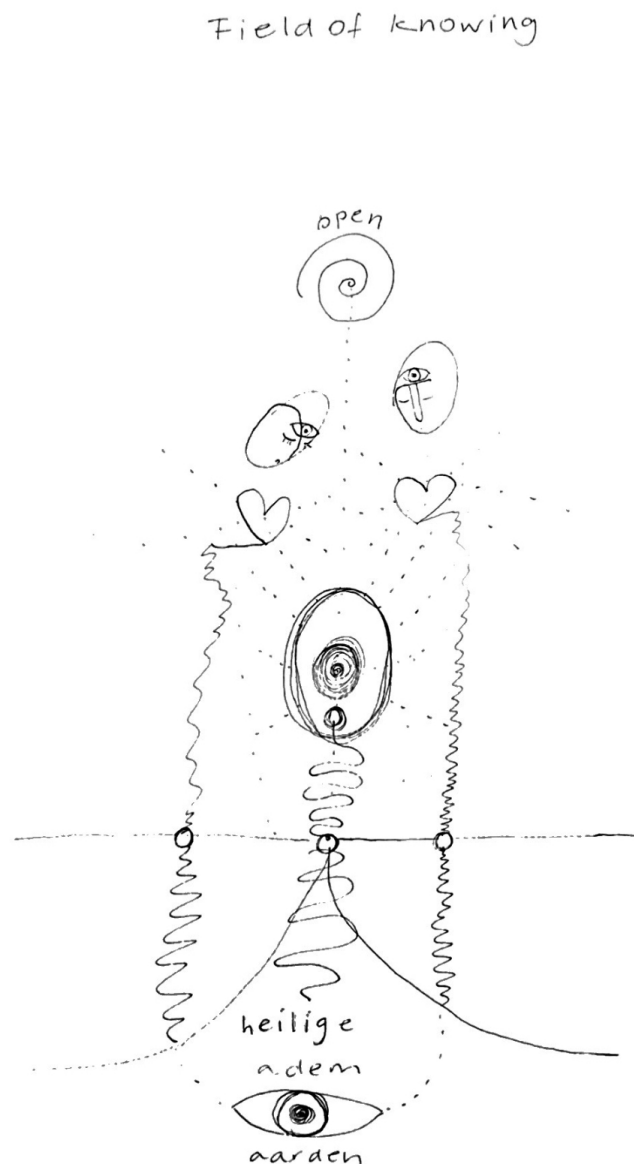
Jouw nabijheid roept
De grens tussen huid en veld
Wordt ademend land

Duiding Theo: *De metafoor van het "ademend land" laat zien dat grenzen, net als maatschappelijke opgaven, geen harde lijnen zijn, maar fluïde. Wanneer iemand nadert, wordt de grens leefruimte, tussenruimte. Dit is exact het domein waarin betekeniswolken ontstaan: in die tussen-menselijke, dynamische velden.*

Titel: Dit wist je al – jij ook!

Voor het werd gezegd
Pulseerde het al in jou –
Ogen als spiegels

Duiding Theo: *Deze haiku vangt het niet-lineaire karakter van weten: vóórdat iets talig wordt, is het er al, in lichamen, in blikken, in stiltes. Dit sluit aan bij mijn idee dat betekenis niet als 'objectief inzicht' voorafgaat aan interactie, maar emergeert in het gebeuren zelf : in de echo's, pulsaties, resonanties.*

Duiding Annemiek: *De tekening laat zien hoe “het weten” zich via de adem en aarden door je heen beweegt. Niet via het denken of cognitief, maar via “waarnemen” en “voelen” waarin je tegelijk ontvanger en knooppunt bent. Hier wordt zichtbaar dat een levend veld tussen twee mensen een bron van wijsheid opent die impact (uit)draagt.*